Modelowanie Matematyczne (zadanie)

Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego prowadzący: mgr inż. Michał Kapałka

Artur M. Wolff (grupa nr H7X2S1)

4 czerwca 2019

1 Treść problemu

Warmińsko-mazurska kopalnia paliw kopalnianych Albrecht wydobywa 3 rodzaje węgla. Węgiel typu I jest najbardziej opłacalny do wydobycia, ale najmniej ekologiczny. Wegiel typu II jest mniej opłacalny do wydobycia, ale bardziej ekologiczny. Wegiel typu III jest najmniej opłacalny do wydobycia, ale najbardziej ekologiczny. Dyrektywy Unii Europejskiej mówią o tym, że w pełni działająca kopalnia powinna wydobywać co najwyżej 25Mt wegla typu I, conajmniej 50Mt węgla typu II i conajmniej 25Mt węgla typu III miesięcznie. Wydajność kopalni Albrecht to średnio 133Mt miesięcznie. Za każdy 1% nadprodukcji wegla typu II kopalnia otrzyma dopłatę klimatyczną w wysokości 5% przychodu i 10% przychodu w przypadku wegla typu III. Jednak, w wyniku nieprzewidzianych okoliczności, może zdarzyć się tak, że podczas kopania węgla wykopany zostanie naturalnie występujący radioaktywny metal, izotop polonu ²¹⁰Po. W takim wypadku, Polska Agencja Atomistyki zamyka kopalnię na miesiąc, a wykopany dotychczas węgiel zostaje przewieziony na wysypisko materiałów promieniotwórczych. Wymienione wyżej zdarzenie to proces stochastyczny i nie da się go przewidzieć, ale jest możliwość zasymulowania go używając generatora liczb pseudolosowych (wartości boolowskich). Poza tym, koszty związane z sezonowaniem (składowaniem i przechowywaniem) nadwyżek produkcji ponosi kopalnia. Jakie powinny być proporcje wydobycia każdego z typów wegla w miesiącu, biorac pod uwage zmienny popyt na wegiel, tak aby zysk zakładu był jak największy? Czy da się znaleźć rozwiązanie optymalne bez wprowadzania pojęcia ryzyka?

2 Lista danych

- x_1 koszt wydobycia 1 tony węgla typu I
- x_2 koszt wydobycia 1 tony węgla typu II
- x_3 koszt wydobycia 1 tony węgla typu III
- c_1 cena sprzedaży węgla typu I (1 tony)
- c_2 cena sprzedaży węgla typu II (1 tony)
- c_3 cena sprzedaży węgla typu III (1 tony)
- u_1 maksymalny udział węgla typu I w ogóle wydobycia
- u_2 minimalny udział węgla typu II w ogóle wydobycia
- u_3 minimalny udział węgla typu III w ogóle wydobycia
- k_2 dopłata klimatyczna za nadprodukcję 1%węgla typu II
- k_3 dopłata klimatyczna za nadprodukcje 1% wegla typu III
- p_1 popyt na węgiel typu I
- p_2 popyt na węgiel typu II
- p_3 popyt na węgiel typu III
- s koszt sezonowania węgla
- w wydajność kopalni
- b wynik generatora liczb pseudolosowych (PRNG)*

2.1 *Generator liczb pseudolosowych

PRNG dla zadania zdefiniowany jest w następujący sposób:

$$x_{n+1} = (x_n)^2 \bmod M$$

gdzie x_n to kolejne stany generatora, a M to iloczyn dwóch dużych liczb pierwszych p i q dających w dzieleniu przez 4 resztę 3 (dzięki czemu każda reszta kwadratowa modulo p ma jeden pierwiastek kwadratowy, który także jest resztą kwadratową), i mających możliwie mały $\mathrm{NWD}(\phi(p-1),\phi(q-1))$, a ϕ jest funkcją Eulera (co zapewnia długi cykl). Wynikiem generatora jest ostatni bit x_n .

3 Lista zmiennych decyzyjnych

 l_1 – liczba wyprodukowanych ton węgla typu I

 l_2 – liczba wyprodukowanych ton węgla typu II

 l_3 – liczba wyprodukowanych ton węgla typu III

4 Lista wskaźników

z – zysk kopalni

5 Model optymalizacyjny

$$a = \langle x_1, x_2, x_3, c_1, c_2, c_3, u_1, u_2, u_3, k_1, k_2, p_1, p_2, p_3, s, w, b \rangle$$
 (1)

$$\mathbb{A} = \{ a \in \mathbb{N}_{+}^{16} \times \{0, 1\} \} \tag{2}$$

$$x = \langle l_1, l_2, l_3 \rangle \tag{3}$$

$$\Omega(a) = \{ \langle l_1, l_2, l_3 \rangle \in \mathbb{N}^3 : l_1 + l_2 + l_2 \leqslant w \land l_1 \leqslant u_1 \land l_2 \geqslant u_2 \land l_3 \geqslant u_3 \}$$
 (4)

$$k = \langle z \rangle \tag{5}$$

$$K(a, x) = \{ z \in \mathbb{Z} : z = b \cdot \sum_{i=1}^{3} c_{i} \cdot \min(p_{i}, l_{i}) - \sum_{i=1}^{3} x_{i} \cdot l_{i} - s \cdot \sum_{i=1}^{3} \max(0, l_{i} - p_{i}) + k_{2} \cdot (\frac{100 \cdot l_{2}}{l_{2}} - 100) + k_{3} \cdot (\frac{100 \cdot l_{3}}{l_{3}} - 100) \}$$

$$(6)$$

6 Zadanie optymalizacyjne

Dla danych $a\in \mathbb{A},$ wyznaczyć $x^*\in \Omega(a),$ takie, że $f(x^*)=\max_{x\in \Omega(a)}f(x).$